

Temps Pasqual - Segon diumenge

[Act 5,12-16](#)

[Ap 1,9-11a.12-13.17-19](#)

[Jn 20,19-31](#)

Bona Pasqua! Ens hem dit i repetit des de la Vetlla Pasqual. Bona Pasqua...! Però és massa fort! Necessitem sis diumenges per dir-nos ho! Per a repetir-ho, perquè es vagi ficant en el nostre cor la joia. El Senyor ha ressuscitat: la Vida ha triomfat. En aquest segon diumenge de la gran festa, la litúrgia ens confronta amb un text escrit entorn dels anys 100, al cap de molts anys dels esdeveniments pasquals. Òbviament no és una pàgina, a l'estil telediari que hom hagués emès a la tarda de Pasqua, és una **catequesi** preciosa, plena de **significacions**, de fondària espiritual, de "coneixement intern (com deia St. Ignasi), més que d'exactitud minuciosa i positivista com demanariem a un periodista. L'evangelista Joan no és un "periodista", és un "catequista" que vol transmetre el "Misteri" del Senyor Jesús, assegut des de la Pasqua a la dreta del Pare. **1. És la tarda del Primer Dia (el primer diumenge)**...El primer dia de la nova Creació, del Món Nou de la llibertat, de la pau, la joia, la solidaritat. Al matí, quan sortia el Sol, esclatà la Vida en el lloc de la mort. Pere havia vist el sepulcre buit i no va comprendre res; Maria Magdalena plorosa preguntava a l'hortolà per un cadàver...!No entenien que Déu estava pronunciant el seu Sí definitiu, creador, sobre el món dels humans, que havia esclatat la Vida. Que Déu havia pronunciat el seu Sí radical al món de la solidaritat, del compartir, del goig, de l'optimisme, el perdó, la pau...; al món de la Vida! Havia nascut l'Home Nou, el que és Imatge de Déu.; Jesús, el primer ciutadà del Món Nou. **2. ... a l'hora dolça de la vesprada** Uns "homes del món vell" amb por, tancats a pany i clau. Tenien por dels jueus (havien mort al Mestre, què passaria amb ells?) i remordiments (havien fugit i abandonat al gran Amic a mans dels enemics). I l'Home Nou, es posa al mig, malgrat les portes tancades (com a Home Nou tant se l'n fa de parets) i els dona tot allò que és del Món Nou:

- - la pau (el *shalom*), la joia, la felicitat, l'alegria
- - l'Esperit Sant creador, agosarat, foc i ventada
- - la capacitat de Reconciliació (perquè ells la posseeixin i perquè ells la donin a les persones i situacions irreconciliables)

Nosaltres som cridats a contemplar-ho i a somniar! Somniem Món Nou, Home Nou... Utopia. Desitgem que se'ns fiqui a dintre tota la seva energia, el seu Esperit. **3. El problema: com Tomàs, jo tampoc no hi era!** Que no em vinguin uns il·luminats amb utopies, idealismes... que afirmen que "un altre món és possible", que el meu món (no sigueu babaus!) és ben fumat! Tomàs encarna el nostre problema, i el de la generació per la qual escriu Joan (entorn de l'any 100). Jesús és el crucificat, de mans i peus traspassats; deixeu-lo ben enterrat i no jugueu a optimismes amb la seva "santa memòria".

- - A Tomàs (= jo) li diu el *missioner* de torn (el dels anys 100) que el Senyor ha Ressuscitat. Però com que Tomàs *no hi era a la comunitat* és impossible que capti el Misteri
- - Tomàs (=jo) fa cas als *realistes*: "mireu el carrers"... No és possible la joia. Llegiu el diari. Un únic exemple: a unes mines de l'Índia treballen 30.000 nens perquè poden reptar per túnels de 90 cm. d'ample.

4. El diumenge de la segona setmana És a dir: quan la comunitat cristiana es reuneix, a l'any 100 de Joan i a l'any 2010 nostre. Quan Tomàs (=jo) torna a la comunitat (és a dir a les reunions-misses, a funcionar com Jesús, donant pau i reconciliació) Jesús continua fent-se evident... però "en la comunitat".

- - Tanmateix, compte "missioners ingenus"! Porta les ferides de tots els crucificats del món.
- - I convida a Tomàs *que les toqui*, que fiqui els dits a les ferides dels crucificats
- - Que adori a aquest "*Senyor meu i Déu meu*" que és un crucificat!

5. Per celebrar la Pasqua Som cridats a adorar al Ressuscitat amb ferides, a mirar aquesta icona del Senyor, a deixar-se mirar per ella... i per les seves ferides; a deixar-se mirar per les ferides que avui porten tants crucificats del nostre entorn Som cridat a posar en el cor la Pau, el Shalom i la Reconciliació del Senyor, a somniar un món Nou, el Món de Déu que Jesús inaugura ("el dia de la Resurrecció -diu una pregària de la litúrgia oriental- Déu creà el món") Som cridats a començar a fer el Regne del Ressuscitat en petits signes: viure la pau i la joia; tocar ferides de crucificats a casa, a la societat, al tercer i quart món; reconciliar-se amb els altres; reconciliar-se amb les pròpies ferides. Bona Pasqua